

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2014. október 16.*

„Állami támogatások — Villamos energia — Kedvezményes díjak — Az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást megindító határozat — Megsemmisítés iránti kereset — Keresettel meg nem támadható jogi aktus — Teljes mértékben, részben a határozathozatal időpontjában, részben a kereset benyújtásának időpontjában végrehajtott támogatási intézkedés — Elfogadhatatlanság”

A T-517/12. sz. ügyben,

az **Alro SA** (székhelye: Slatina [Románia], képviselik: C. Quigley QC, O. Bretz solicitor, és S. Verschuur ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: É. Gippini Fournier és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

elsődlegesen az ALRO Slatina S. A. számára Romániában kedvezményes villamosenergia-díjak formájában nyújtott SA.33624 (korábbi 2011/C) (ex 2011/NN) sz. állami támogatás tekintetében az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról szóló, 2012. április 25-i C(2012) 2517 végleges bizottsági határozat megsemmisítése, másodlagosan pedig a 2007. január 1-je és 2009. december 31. közötti időszak vonatkozásában a C(2012) 2517 végleges határozat megsemmisítése iránt benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: A. Dittrich elnök, J. Schwarcz (előadó) és V. Tomljenović bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. április 3-i tárgyalásra

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes Alro SA román alumíniumgyártó, amely 2005. szeptember 8-án hosszú távú szerződést kötött villamos energia „folyamatos sávban” történő szolgáltatásáról a Hidroelectrica SA állami vállalattal (a továbbiakban: szolgáltató) a 2005. október 1-jétől 2013. január 31-ig terjedő időszak tekintetében. 2006. január 1-jét követően a felperes e szerződés alapján vásárolt villamos energiát azon csoport egésze számára, amelynek Romániában a részét képezi.
- 2 A villamos energia „folyamatos sávban” történő szolgáltatásáról szóló hosszú távú szerződést 2012. augusztus 10. előtt 17 alkalommal módosították (a továbbiakban: feltételezett támogatási intézkedés), amelyek közül a negyedik, 2006. június 6-án aláírt módosítás a villamos energia vételára kiszámításának új képletéről rendelkezett, amelyet 2007. január 1-je és 2009. december 31. között alkalmaztak (a továbbiakban: módosított 2005. évi szerződés). A tizenhetedik módosítást 2010. március 11-én írták alá, és az új, 2010. január 1-jétől alkalmazandó számítási képletről rendelkezett (a továbbiakban: 2010. évi szerződés).
- 3 A módosított 2005. évi szerződésben szereplő számítási képlet úgy rendelkezett, hogy egy megawattóra (MWh) villamos energia árát a szolgáltató költségeit figyelembe véve indexálják, amelyek fő összetevői a munkaerő költsége, a működési költségek és az amortizációs költségek voltak, továbbá számításba vette az inflációt. A számítási képlet bevezette a kiinduló árat, a román lejben (RON) való fizetés kötelezettségét és a hathavi vásárlás előre történő kifizetését.
- 4 A 2010. évi szerződésben szereplő számítási képlet, amely a korábbi képlet helyébe lépett, már nem a szolgáltató termelési költségein, hanem az alumíniumnak a London Metal Exchange-en (londoni fémtőzsde) jegyzett árfolyamán alapult, eltörölte a kiinduló árat, az amerikai dollárt (USD) választotta fizetési pénznemként, és egy hónapban rögzítette a villamosenergia-szolgáltatás előre való kifizetésének kötelezettségét.
- 5 A román sajtóban közzétett információk alapján az Európai Bizottság 2011 januárjában hivatalból vizsgálatot indított a szolgáltató és a felperes között közvetlen tárgyalások útján létrejött, villamos energia szolgáltatásáról szóló hosszú távú szerződések tárgyában.
- 6 A Bizottság 2011. február 16-i, 2011. március 4-i és 2011. április 14-i levelében információt kért Romániától a villamos energia szolgáltatásáról szóló, fent említett hosszú távú szerződések tárgyában, amelyekre Románia 2011. március 24-i, 2011. május 16-i és 2011. június 6-i levelében válaszolt. A Bizottsághoz a felperes is nyújtott be észrevételeket 2011. szeptember 30-i és 2011. november 9-i, valamint 2012. február 29-i és 2012. március 8-i levelében. Találkozókra is sor került Románia és a felperes képviselőivel.
- 7 A Bizottság 2012. április 25-i C(2012) 2517 végleges határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) megindította az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében szereplő hivatalos vizsgálati eljárást a felperes és a Romániában a felperes részvételével működő csoport többi tagja részére egyrésről a 2007. január 1-je és 2009. december 31. közötti időszakban, másrésről pedig a 2010. január 1-jét követő időszakban, a feltételezett támogatási intézkedés keretében nyújtott új támogatás vonatkozásában,
- 8 A megtámadott határozat (61) és (152) preambulumbekkezdésében a Bizottság egyrésről kiadta azon előzetes véleményét, hogy a feltételezett támogatási intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, a villamos energia szolgáltatás kedvezményes díjai formájában nyújtott állami támogatásnak minősül, amely előnnyel járhatott a felperes és a Romániában a felperes részvételével működő csoport többi tagja számára, másrésről pedig kifejezte kétségét azzal kapcsolatban, hogy a

kedvezményezettek által viselendő üzemeltetési költségek csökkentése mellett, anélkül hogy az a legcsekélyebb mértékben is közérdekű célt követne, az ilyen támogatás a Szerződéssel összeegyeztethetőnek nyilvánítható.

- 9 A megtámadott határozat (74)–(78) preambulumbekkezdésében a Bizottság megállapította, hogy a feltételezett támogatási intézkedés Romániának az Európai Unióhoz való csatlakozásától, azaz 2007. január 1-jétől új támogatásnak minősül. Két időszakot különböztetett meg, azaz elsőként a 2007. január 1-je és 2010. január 1-je közötti időszakot, amely alatt a módosított 2005. évi szerződés volt alkalmazandó, másodszor pedig a 2010. január 1-jét, a 2010. évi szerződés hatálybalépését követő időszakot.

Eljárás és a felek kérelmei

- 10 A Törvényszék Hivatalához 2012. november 23-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 11 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben a 2007. január 1-je és 2009. december 31. közötti időszakra vonatkozik;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 12 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 13 A Törvényszék Hivatalához 2013. március 21-én benyújtott levelével a felperes azt kérte a Törvényszéktől, hogy pervezető intézkedéssel hívja fel a Bizottságot azon dokumentumok bemutatására, amelyekre válaszbeadványában támaszkodott.
- 14 A Törvényszék Hivatalához 2013. április 23-án benyújtott levelével a Bizottság előterjesztette észrevételeit a felperes által kért pervezető intézkedésre vonatkozó kérelemmel kapcsolatban.

A jogkérdésről

Előzetes megállapítások

- 15 A felperes három jogalapra hivatkozik, amelyekkel bírálja a feltételezett támogatási intézkedés román államnak való betudhatósága kritériumának a Bizottság általi értékelését. A felperes először is azt állítja, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésével, különösen a Bíróság ítélkezési gyakorlatában kimondott kritériumok téves értelmezése révén tévesen alkalmazta a jogot. Másodszor a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat nyilvánvaló mérlegelési hibát tartalmaz a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következő kritériumok alkalmazása tekintetében. Harmadszor a megtámadott határozat nincs kellően megindokolva.
- 16 A Bizottság álláspontja szerint a kereset elsődlegesen elfogadhatatlan, másodlagosan pedig megalapozatlan.

- 17 A kereset elfogadhatóságát illetően a Bizottság azt állítja, hogy a kereset elfogadhatatlan azon okból, hogy a felperesnek nem fűződik létrejött és fennálló érdeke a megtámadott határozat megsemmisítéséhez, mivel a kereset benyújtása időpontjában a feltételezett támogatási intézkedés végrehajtása már nem volt folyamatban. Arra is hivatkozik, hogy a felperes nem bizonyította az említett határozat megsemmisítéséhez fűződő, létrejött és fennálló személyes érdekét.
- 18 Az első elfogadhatatlansági okhoz kapcsolódó jogi kérdések jellegére és tartalmára tekintettel különösen ezen elfogadhatatlansági okra kell választ adni, amely lényegében annak tagadásában áll, hogy a megtámadott határozat az EUMSZ 263. cikk értelmében vett megtámadható jogi aktusnak minősül.

A megtámadott határozat megtámadható jogi aktus jellegéről

- 19 A Bizottság szerint a kereset elfogadhatatlan, mivel a felperesnek nem fűződik létrejött és fennálló érdeke a megtámadott határozat megsemmisítéséhez tekintettel arra, hogy a kereset benyújtása időpontjában a 2010. évi szerződés végrehajtása már nem volt folyamatban, mivel azt a szolgáltató fizetéseképtelenségének megállapítását követően a 2012. augusztus 10-én aláírt tizennyolcadik módosítás felbontotta, és annak helyébe lépett, mely utóbbi az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 140., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 8. fejezet, 4. kötet, 3. o.) 4. cikkének értelmében a támogatás módosításának minősülő új szerződési feltételeket tartalmaz. E megállapítás érvényes a módosított 2005. évi szerződés esetében is, amely a 2010. évi szerződés hatálybalépésének időpontjától nem jár joghatásokkal, és amelynek alapján az abból következő támogatást odaítélték és kifizették.
- 20 A felperes úgy véli, hogy a kereset elfogadható, mivel a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat minden olyan esetben vitatható, ha a Bizottság és a tagállam vagy a feltételezett támogatási intézkedés kedvezményezettje nem értenek egyet a feltételezett támogatási intézkedés pontos jellege – új támogatás, fennálló támogatás vagy támogatásnak nem minősülő intézkedés –tekintetében, függetlenül attól, hogy folyamatban van-e annak végrehajtása.
- 21 Ezenkívül a felperes szerint az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 4. cikke (4) bekezdésének rendelkezéseiből következik, hogy a megtámadott határozat keresettel megtámadható, mivel ráadásul olyan formális határozatról van szó, amely az EUMSZ 263. cikk szövege szerinti megtámadható jogi aktusnak minősül. Az ilyen határozat joghatásokkal járhat a nemzeti bíróság előtt a feltételezett jogellenes támogatás felfüggesztése vagy visszatéríttetése érdekében indított eljárás lehetőségére tekintettel, mivel a bíróságot felhívhatják az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének megsértéséből eredő jogkövetkezmények alkalmazására.
- 22 Egyrésről a tagállamok vagy intézmények által benyújtott megsemmisítés iránti keresetek tekintetében kidolgozott állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk értelmében megtámadható jogi aktusnak minősül az intézmények által elfogadott valamennyi olyan rendelkezés, függetlenül a formájától, amely kötelező joghatások kiváltására irányul (a Bíróság 22/70. sz., Bizottság kontra Tanács, ún. „AETR”-ügyben 1971. március 31-én hozott ítéletének [EBHT 1971., 263. o.] 42. pontja; C-316/91. sz., Parlament kontra Tanács ügyben 1994. március 2-án hozott ítéletének [EBHT 1994., I-625. o.] 8. pontja, valamint C-463/10. P. és C-475/10. P. sz., Deutsche Post és Németország kontra Bizottság egyesített ügyekben 2011. október 13-én hozott ítéletének [EBHT 2011., I-9639. o.] 36. pontja). Ezenkívül az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a tagállamok anélkül jogosultak kötelező joghatásokat kiváltó jogi aktus megsemmisítése iránti keresetet indítani, hogy kötelesek lennének az eljáráshoz fűződő érdeküket bizonyítani (lásd a fent hivatkozott Deutsche Post és Németország kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 36. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 23 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy főszabály szerint azok a közbenső intézkedések, amelyek célja a végleges határozat előkészítése, valóban nem minősülnek olyan jogi aktusoknak, amelyek megsemmisítési kereset tárgyát képezhetik (a Bíróság 60/81. sz., IBM kontra Bizottság ügyben 1981. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 2639. o.] 10. pontja; C-521/06. P. sz., Athinaiki Techniki kontra Bizottság ügyben 2008. július 17-én hozott ítéletének [EBHT 2008., I-5829. o.] 42. pontja, és a fenti 22. pontban hivatkozott Deutsche Post és Németország kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 50. pontja). Ezek a közbenső jogi aktusok elsősorban olyan jogi aktusok, amelyek az adott intézmény ideiglenes álláspontját tükrözik (a fenti 22. pontban hivatkozott Deutsche Post és Németország kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 50. pontja; lásd még ebben az értelemben a fent hivatkozott IBM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 20. pontját).
- 24 A Bíróság már többször megállapította, hogy az intézmények által elfogadott valamennyi jogi aktussal szemben valamely természetes vagy jogi személy általi keresetindítás lehetősége csak akkor áll fenn, ha a kötelező joghatások kiváltására irányuló jogi aktus a felperes érdekeit érintheti, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét (a fenti 23. pontban hivatkozott IBM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 9. pontja, és a fenti 22. pontban hivatkozott Deutsche Post és Németország kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 37. pontja).
- 25 Mindazonáltal hangsúlyozni kell, hogy a fenti 24. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat természetes vagy jogi személyek által az uniós bíróság elé olyan jogi aktusokkal szemben előterjesztett keresetek tekintetében fejlődött ki, amelyeknek e személyek címzettjei voltak. Amikor egy nem privilegizált felperes terjeszt elő megsemmisítés iránti keresetet azon jogi aktussal szemben, amelynek nem címzettje, az a követelmény, miszerint a megtámadott intézkedés kötelező joghatásainak érinteniük kell a felperes érdekeit, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét, együttesen érvényes az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében meghatározott feltételekkel (a fenti 22. pontban hivatkozott Deutsche Post és Németország kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 38. pontja).
- 26 Következésképpen annak értékelése céljából, hogy a megtámadott határozat keresettel megtámadható-e, a fenti 22. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel meg kell vizsgálni, hogy az kötelező joghatások kiváltására irányuló jogi aktusnak minősül-e (lásd ebben az értelemben a fenti 22. pontban hivatkozott Deutsche Post és Németország kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 40. pontját).
- 27 Másrésről, az állami támogatásra vonatkozó hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozathoz kapcsolódó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy amennyiben a Bizottság olyan intézkedést minősít új támogatásnak, amelynek a végrehajtása folyamatban van, e határozat önálló joghatásokkal jár, különösen az érintett intézkedés felfüggesztése vonatkozásában (a Bíróság C-400/99. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2001. október 9-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-7303. o.] 62. pontja, a Törvényszék T-346/99-T-348/99. sz., Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4259. o.] 33. pontja és T-332/06. sz., Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2009. március 25-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 35. pontja). Ez a következtetés nemcsak arra az esetre igaz, amikor az érintett tagállam hatóságai azt az intézkedést, amelynek végrehajtása éppen folyamatban van, létező támogatásnak tekintik, hanem arra az esetre is, amikor e hatóságok úgy ítélik meg, hogy az eljárást megindító határozat tárgyát képező intézkedés nem tartozik az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá (a fent hivatkozott Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 33. pontja és a fent hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 35. pontja).
- 28 A hivatalos vizsgálati eljárás megindítását elrendelő határozat olyan intézkedés tekintetében, amelynek végrehajtása folyamatban van, és amelyet a Bizottság új támogatásnak minősít, szükségképpen módosítja ugyanis az érintett intézkedés joghatályát, csakúgy mint azon vállalkozások jogi helyzetét, amelyek az intézkedés kedvezményezettjei, különösen, ami ezen intézkedés végrehajtásának folytatását illeti. Amíg ilyen határozatot nem hoznak, a tagállam, a kedvezményezett vállalkozások és a többi

gazdasági szereplő úgy vélhetik, hogy az intézkedés végrehajtása – mint olyan általános intézkedésé, amely nem tartozik az EK 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá, vagy mint létező támogatásé – jogszerű. Viszont egy ilyen határozat elfogadását követően legalábbis komoly kétség merül fel a szóban forgó intézkedés jogszerűségével kapcsolatban, aminek – nem sértve az ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek az ideiglenes intézkedésről határozó bíró elé terjesztésének lehetőségét – a tagállamot az intézkedés alkalmazásának felfüggesztésére kell késztetnie, tekintve hogy a hivatalos vizsgálati eljárás megindítása kizárja, hogy a közös piaccal való összeegyeztethetőséget megállapító azonnali határozat szülessen, amely lehetővé tenné az említett intézkedés végrehajtásának jogszerű folytatását. Ilyen határozatra azon nemzeti bíróság előtt is lehetne hivatkozni, amelytől az EK 108. cikk (3) bekezdése utolsó mondatának megsértéséből eredő jogkövetkezmények alkalmazását kérték. Végül előfordulhat, hogy az ilyen határozat az intézkedés révén kedvezményezett vállalkozásokat arra készteti, hogy legalábbis visszautasítsák az újabb kifizetéseket, illetve az újabb kedvezményeket, vagy arra, hogy előteremtsék a később esetlegesen felmerülő pénzügyi kompenzációhoz szükséges összegeket. Az üzleti környezet az említett kedvezményezettekkel fennálló kapcsolatait során szintén figyelembe veszi az utóbbiak meggyengült jogi és pénzügyi helyzetét (a fenti 27. pontban hivatkozott Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 59. pontja; a fenti 27. pontban hivatkozott Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 34. pontja, és a fenti 27. pontban hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 36. pontja).

- 29 Végül a fenti 27. és 28. pontban említett önálló joghatásokat úgy kell érteni, mint amelyek az előkészítő vagy közbenső intézkedések – mint a jelen ügyben a megtámadott határozat – által gyakorolt olyan kötelező joghatások, amelyekkel szemben az állítólagos állami támogatásra vonatkozó eljárást lezáró határozattal szemben előterjesztett kereset nem biztosít megfelelő szintű bírói jogvédelmet az állítólagos állami támogatás kedvezményezettjei részére (lásd ebben az értelemben a fenti 22. pontban hivatkozott Deutsche Post és Németország kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 54–56. pontját).
- 30 A fenti megfontolásokra tekintettel kell meghatározni, hogy a megtámadott határozat kötelező joghatások kiváltására irányuló jogi aktusnak, és így módon az EUMSZ 263. cikk értelmében vett, keresettel megtámadható jogi aktusnak minősül-e.
- 31 A Bizottság érvelése azon a feltevésen alapul, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat általában egyszerű előkészítő aktusnak minősül, amely nem vált ki kötelező joghatásokat, és amely nem érintheti a feltételezett támogatás kedvezményezettjének érdekeit, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét. A Bizottság mindazonáltal elismeri, hogy kivételesen az ilyen határozat megtámadható jogi aktusnak minősül, ha az általa érintett intézkedés végrehajtása folyamatban van. Az az álláspontja, hogy ebben az esetben a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat annak felfüggesztő hatálya miatt önálló joghatásokkal bír, mivel a címzett tagállam köteles a támogatást felfüggeszteni.
- 32 Először is meg kell állapítani, hogy a Bizottság a megtámadott határozat (74)–(79) preambulumbekkezdésében úgy vélte, hogy a feltételezett támogatási intézkedés új támogatásnak minősül, amennyiben mind a módosított 2005. évi szerződésből, mind pedig a 2010. évi szerződésből ered (lásd a fenti 9. pontot), és az említett határozat (145) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy ezen intézkedést az új támogatásnak minősített támogatásokra alkalmazandó, az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében meghatározott bejelentési kötelezettség és végrehajtási tilalom megsértésével ítélték oda. A megtámadott határozat rendelkező részében a Bizottság emlékeztette Romániát arra, hogy az utóbbi rendelkezés felfüggesztő hatályú, és hogy a 659/1999 rendelet 14. cikke úgy rendelkezett, hogy minden jogellenes támogatás a kedvezményezettől visszatéríthető.
- 33 Meg kell jegyezni, hogy a felperes kijelenti, hogy nem vitatja a Törvényszék előtt a Bizottság által a megtámadott határozatban a két különálló szerződés, a 2005. évi módosított szerződés és a 2010. évi szerződés fennállása tekintetében elvégzett értékelést.

- 34 Másodszor hangsúlyozni kell, hogy a mai napig sem a Bíróságnak, sem pedig a Törvényszéknek nem kellett határoznia olyan intézkedés vonatkozásában hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat megsemmisítése iránt előterjesztett keresetről, amelynek végrehajtása a szóban forgó határozat meghozatalának vagy az említett kereset előterjesztésének időpontjában már nem volt folyamatban. Márpedig amennyiben a felperes szerint a hivatalos vizsgálati eljárást megindító valamennyi határozat vitatható az uniós bíróság előtt, a megsemmisítés iránti kereset megindításának lehetősége valójában attól függ, hogy az ilyen határozat önálló joghatásokkal jár-e a fenti 29. pont értelmében (a fenti 27. pontban hivatkozott Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 62. pontja, a fenti 27. pontban hivatkozott Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 33. pontja és a fenti 27. pontban hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 35. pontja).
- 35 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat önálló joghatásokkal bír, amennyiben a benne foglalt megállapításokra tekintettel közvetlen, határozott és kellőképpen kötelező joghatásokkal jár a címzett tagállam és a vizsgált támogatási intézkedés kedvezményezettjei vonatkozásában. Olyan határozatról van tehát szó, amely önmagában, és anélkül, hogy a Bizottság vagy más hatóság által hozott más intézkedések szükségesek lennének, a címzett tagállamot egy vagy több intézkedés elfogadására kötelezi az említett határozatnak való megfelelés céljából.
- 36 Ez az eset áll elő, amikor a Bizottság úgy dönt, hogy megindítja a hivatalos vizsgálati eljárást olyan támogatási intézkedés vonatkozásában, amelynek végrehajtását bejelentés nélkül kezdték meg, és amelynek végrehajtása a határozat elfogadásának időpontjában még folyamatban van. Ebben az esetben a vizsgált intézkedés hatálya szükségszerűen módosul, tekintettel annak jogellenes – mivel bejelentés nélkül végrehajtott – állami támogatás jellege tekintetében a Bizottság által tett ideiglenes megállapításra. Ezen értékelésre tekintettel, amely jelentős kétséget támaszt a vizsgált intézkedés jogszerűsége vonatkozásában, az a tagállam, amely a határozat címzettje, köteles az említett intézkedés alkalmazásának felfüggesztésére (lásd ebben az értelemben a fenti 27. pontban hivatkozott Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 59. pontját, a fenti 27. pontban hivatkozott Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 34. pontját, és a a fenti 27. pontban hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 36. pontját). Ebben az esetben a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat közvetlen, határozott és kellőképpen kötelező erejű joghatásairól van szó, mivel a tagállam pusztán a határozat hatására és a vizsgált intézkedés jogellenessége tekintetében tett ideiglenes megállapítások jogkövetkezményeinek alkalmazása érdekében köteles felfüggeszteni a vizsgált intézkedés alkalmazását.
- 37 Egyébiránt az uniós bíróság megállapítja, hogy ha a Bizottság egy végrehajtás alatt álló intézkedéssel szemben megindította a hivatalos vizsgálati eljárást, akkor a nemzeti bíróságok kötelesek mindazokat az intézkedéseket meghozni, amelyek az említett intézkedés végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kötelezettség esetleges megsértéséből eredő következmények megállapításához szükségesek (a Bíróság C-284/12. sz. Deutsche Lufthansa ügyben 2013. november 21-én hozott ítéletének 42. pontja).
- 38 A nemzeti bíróságok e célból úgy határozhatnak, hogy felfüggesztik a szóban forgó intézkedés végrehajtását, és elrendelik a már kifizetett összegek kifizetések visszatéríttetését. Úgy is határozhatnak, hogy ideiglenes intézkedéseket rendelnek el az érintett felek érdekeinek, valamint a hivatalos vizsgálati eljárást megindító bizottsági határozat hatékony érvényesülésének védelme érdekében (a fenti 37. pontban hivatkozott Deutsche Lufthansa ügyben hozott ítélet 43. pontja).
- 39 Az olyan intézkedést érintő hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozattól eltérően, amelynek a végrehajtása folyamatban van, az ilyen jellegű, olyan intézkedést érintő határozat, amelynek a végrehajtása már nincs folyamatban, nem bír önálló joghatásokkal, mivel nem rendelkezik közvetlen, határozott és kellőképpen kötelező erejű hatállyal a címzett tagállammal és a vizsgált intézkedés kedvezményezettjeivel szemben.

- 40 Ily módon a tagállam nem köteles az ilyen határozat elfogadása miatt eljárni a kedvezményezett részére kifizetett támogatások visszatéríttetése érdekében. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 659/1999 rendelet maga ír elő rendkívül szigorú feltételeket a Bizottság számára arra az esetre, ha az érintett tagállamot a támogatás ideiglenes visszatéríttetésére kívánja felhívni. A 659/1999 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy ne legyen kétség az érintett intézkedés támogatás jellege felől, hogy sürgős intézkedésre legyen szükség, valamint hogy fennálljon annak kockázata, hogy egy versenytársat jelentős és helyrehozhatatlan kár ér. E feltételek, amelyeket kétségek kívül eltérő, és a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatától különböző tartalmú határozat elfogadása esetére határoztak meg, jelzik, hogy a címzett tagállam számára nem áll fenn a jogellenesen kifizetett támogatások visszatéríttetésének kizárólag az előbbi határozatból eredő általános kötelezettsége. Egyébiránt a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése kifejezetten kimondja, hogy valamely támogatásnak a belső piaccal való összeegyeztethetetlenségét megállapító határozat elfogadását követően a Bizottság nem követeli meg a támogatás visszatérítését, amennyiben az ellentétes az uniós jog valamelyik általános elvével.
- 41 Ezenkívül a Bíróság egyrészt kimondta, hogy a nemzeti bíróság nem köteles elrendelni az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének megsértésével nyújtott támogatás visszatéríttetését akkor, ha arról a Bizottság végleges határozatában megállapította, hogy a támogatás az EUMSZ 107. cikk értelmében a belső piaccal összeegyeztethető, viszont köteles a támogatás kedvezményezettjét a jogellenes időszak tekintetében járó kamatok megfizetésére kötelezni (a Bíróság C-199/06. sz., CELF és Ministre de la Culture et de la Communication ügyben 2008. február 12-én hozott ítéletének [EBHT 2008., I-469. o.] 55. pontja). Másrészt a nemzeti bíróság előtt valamely támogatás visszatéríttetése tárgyában folyamatban lévő jogvita során a nemzeti bíróság védőintézkedések elfogadására vonatkozó kötelezettsége csak akkor áll fenn, ha az ilyen intézkedéseket igazoló feltételek teljesülnek, azaz ha az állami támogatásnak való minősítés nem kétséges, ha a támogatást éppen folyósítják, vagy már folyósították, és nem állapítottak meg a visszatéríttetést alkalmatlanná tevő, rendkívüli körülményeket – ellenkező esetben a nemzeti bíróságnak el kell utasítania a kérelmet (a Bíróság C-1/09. sz., CELF és Ministre de la Culture et de la Communication ügyben 2010. március 11-én hozott ítéletének [EBHT 2010., I-2099. o.] 36. pontja).
- 42 A fentiekre tekintettel nem állapítható meg, hogy az olyan intézkedést érintő hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat, amelynek a végrehajtása már nincs folyamatban, közvetlen, határozott és kellőképpen kötelező joghatásokat gyakorol a tagállamra a jogellenesen nyújtott támogatás visszatéríttetésére való kötelezése érdekében.
- 43 A hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat által gyakorolt önálló joghatások határozott jellegét illetően meg kell állapítani, hogy a vizsgált intézkedés felfüggesztésére vonatkozó, a végrehajtás alatt álló intézkedés tekintetében hozott ilyen határozatból eredő kötelezettséggel ellentétben valamely jogellenes támogatás visszatéríttetésére általában csak a nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő olyan jogvita esetében kerülhet sor, amelynek a kimenetele – jellegénél fogva – bizonytalan, tekintettel azon különböző tényezőkre, amelyeket e bíróságnak annak érdekében figyelembe kell vennie, hogy a jogellenes támogatás kedvezményezettjét annak visszafizetésére kötelezze (lásd a fenti 41. pontot).
- 44 Következésképpen a fenti megállapítások összességéből következik, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást olyan intézkedéssel – mint a jelen ügyben a módosított 2005. évi szerződéssel – szemben megindító határozat, amelynek a végrehajtása már nincs folyamatban, nem jár önálló jogkövetkezményekkel, és így módon nem gyakorol kötelező joghatásokat. Ennélfogva nem az EK 263. cikk értelmében vett megtámadható jogi aktusról van szó.
- 45 Harmadszor meg kell állapítani, hogy a Törvényszék által a fenti 44. pontban tett megállapítás nem lehet érvényes a 2010. évi szerződés esetében, amelynek a végrehajtása a megtámadott határozat meghozatalának időpontjában folyamatban volt. Mindazonáltal kétségtelen, hogy a 2010. évi szerződést a 2012. augusztus 10-én aláírt, és 2012. január 1-jére visszaható hatállyal hatályba lépett tizennyolcadik módosítás hatályon kívül helyezte, és annak helyébe lépett. Márpedig amennyiben a jelen keresetet a

Törvényszék Hivatalához 2012. november 23-án nyújtották be, meg kell állapítani, hogy a feltételezett támogatási intézkedés végrehajtás az említett kereset benyújtásának időpontjában már nem volt folyamatban.

- 46 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a kereset elfogadhatóságát a kereset benyújtásának időpontjában fennálló helyzetre tekintettel kell értékelni (a Bíróság 50/84. sz., Bensider és társai kontra Bizottság ügyben 1984. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 1984., 3991. o.] 8. pontja és C-61/96., C-132/97., C-45/98., C-27/99., C-81/00. és C-22/01. sz., Spanyolország kontra Tanács ügyben 2002. április 18-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-3439. o.] 23. pontja).
- 47 Következésképpen, amennyiben a 2010. évi szerződésre vonatkozik, a megtámadott határozat már nem jár önálló joghatásokkal, és így módon már nem gyakorol kötelező joghatásokat. Ennélfogva a megtámadott határozat a kereset benyújtásának időpontjában már nem minősül megtámadható jogi aktusnak.
- 48 Negyedszer meg kell állapítani, hogy a felperes által előterjesztett különböző érvek nem teszik lehetővé a fenti 44. és 47. pont megállapításainak felülvizsgálatát.
- 49 Először is a felperes a 659/1999 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének szövegére hivatkozik annak alátámasztására, hogy a megtámadott határozat, mint olyan, keresettel megtámadható tekintettel arra, hogy ráadásul olyan formális határozatról van szó, amely az EUMSZ 263. cikk szövege alapján megtámadható jogi aktusnak minősül, amit a Bíróság ítélkezési gyakorlata is megerősít.
- 50 Jóllehet a 659/1999 rendelet valóban használja a határozat kifejezést több olyan intézkedés megnevezésére, amelyeket a Bizottság hozhat az állami támogatások vizsgálati eljárása során, az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy annak meghatározása érdekében, hogy valamely jogi aktus az EUMSZ 263. cikk értelmében vett megtámadható aktusnak minősül-e, és különösen az előkészítő intézkedésnek a végleges határozattól való megkülönböztetése céljából a megsemmisíteni kért intézkedés lényegét kell tekintetbe venni, amelynek formája főszabály szerint nem bír jelentőséggel (lásd ebben az értelemben a fenti 22. pontban hivatkozott AETR-ügyben hozott ítélet 42. pontját; a fenti 23. pontban hivatkozott IBM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 9. pontját, a Törvényszék T-3/93. sz., Air France kontra Bizottság ügyben 1994. március 24-én hozott ítéletének [EBHT 1994., II-121. o.] 43. és 57. pontját és T-260/04. sz., Cestas kontra Bizottság ügyben 2008. április 17-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-701. o.] 68. pontját).
- 51 A jelen ügyben a fenti 39–44. pontból kellőképpen kitűnik, hogy az olyan intézkedéssel szembeni hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat, amelynek a végrehajtása e határozat meghozatalának időpontjában már nincs folyamatban, nem jár önálló joghatásokkal, és így módon nem gyakorol olyan kötelező joghatásokat, amelyek megtámadható jogi aktus fennállására jellemzők. Másképpen fogalmazva, az ilyen aktusnak, amely formálisan határozatnak minősül, lényegénél fogva nincs határozati jellege.
- 52 A Tárgyaláson a felperes a fenti 22. pontban hivatkozott Deutsche Post és Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletre (43–45. pont) támaszkodott azon forma meghatározó jellegével kapcsolatos érvelése alátámasztására, amelyben a megtámadott határozatot elfogadták, annak meghatározása érdekében, hogy e határozat megsemmisítés iránti kereset tárgya lehet-e. Ezen ítéletben a Bíróság kétségtávol kimondta, hogy annak előírásával, hogy a 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdésében szereplő információnyújtási rendelkezésnek határozat formáját kell öltenie, az uniós jogalkotónak az volt a szándéka, hogy e jogi aktust kötelező erővel ruházza fel, és hogy így módon e rendelkezés kötelező joghatások kiváltására irányul, és ennek következtében az EUMSZ 263. cikk értelmében vett megtámadható jogi aktusnak minősül. Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a Bíróság nem szorítkozott ezen elemzésre annak megállapítása érdekében, hogy az említett ügyben megtámadott jogi aktus megsemmisítés iránti kereset tárgya lehet. A fenti 22. pontban hivatkozott Deutsche Post és Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet további részében a Bíróság

megvizsgálta, hogy ahogyan az utóbbi elé terjesztett fellebbezés alapjául szolgáló végzésben a Törvényszék kimondta, a megtámadott jogi aktus előkészítő jellegű közbenső intézkedésnek minősül-e, és olyan önálló joghatásokkal jár-e, amelyekkel szemben a feltételezett állami támogatással kapcsolatos eljárást lezáró határozat elleni kereset az említett ügy felperesei számára megfelelő bírói jogvédelmet biztosít (48–63. pont). Márpedig a Bíróság megállapította, hogy nem ez a helyzet áll elő, mivel ha a megtámadott jogi aktus ténylegesen közbenső aktusnak minősül, az esetleges jogellenességének hatásait a feltételezett állami támogatással kapcsolatos eljárást lezáró határozattal szemben indított kereset nem orvosolhatja (a fenti 22. pontban hivatkozott Deutsche Post és Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 56–60. pontja). Következésképpen amennyiben noha a Bíróság figyelembe vett, hogy a megtámadott jogi aktust milyen formában, azaz az EUMSZ 288. cikk szerinti határozatként fogadták el, annak megállapítása érdekében, hogy megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusról van szó, ezen értékelés a fenti következtetés levonásához vezető érvelésének csak az egyik eleme volt.

- 53 Másodszor a felperes a tárgyaláson hangsúlyozta a fenti 37. pontban hivatkozott Deutsche Lufthansa ügyben hozott ítélet jelentőségét annak meghatározása során, hogy a megtámadott határozat az EUMSZ 263. cikk értelmében vett megtámadható jogi aktusnak minősül-e. Álláspontja szerint a Bíróság kimondta, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat önálló joghatásokkal bír, mivel a nemzeti bíróságok számára kötelező erejű kötelezettségeket keletkeztet, különösen mivel azok úgy dönthetnek, hogy felfüggesztik a szóban forgó intézkedést, elrendelhetik az ezen intézkedés kedvezményezettjének már kifizetett összegek visszatéríttetését, vagy ideiglenes intézkedésekről határozhatnak a felek érdekeinek védelme céljából. Az az álláspontja, hogy fennáll a veszélye, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás ideje alatt annak ellenére bírósági eljárások indulnak ellene, hogy a feltételezett támogatási intézkedés végrehajtása már nincs folyamatban, mivel a nemzeti bíróságoknak alkalmazniuk kell a megtámadott határozatból eredő jogkövetkezményeket.
- 54 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a német bíróság előtt folyamatban lévő alapeljárás, amely azon előzetes döntéshozatal iránti kérelem alapjául szolgált, amelyre a Bíróság választ adott, olyan támogatási intézkedésre vonatkozott, amelynek a végrehajtása a hivatalos vizsgálati eljárást megindító bizottsági határozat meghozatalának időpontjában folyamatban volt (lásd a fenti 37. pontot).
- 55 Ezt követően nem vitatható, hogy az erre irányuló kérelem tárgyában eljáró nemzeti bíróság elrendelheti a nyújtott támogatás visszatéríttetését, függetlenül attól, hogy a támogatási intézkedés végrehajtása folyamatban van-e, vagy sem a hivatalos vizsgálati eljárást megindító bizottsági határozat meghozatalának időpontjában; e lehetőség nem tekinthető az említett határozat közvetlen, határozott és kellőképpen kötelező erejű joghatásának. E tekintetben a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat csak akkor gyakorol ilyen joghatást a tagállam irányában, ha az érintett intézkedés végrehajtása folyamatban van, mivel az utóbbi esetben a tagállam már pusztán a határozat következtében köteles felfüggeszteni a támogatási intézkedést anélkül, hogy a nemzeti bírósághoz kellene fordulni (lásd a fenti 36–38. pontot). Ezenkívül a fentiekben említett elvekből következik, hogy a felperes állításaival ellentétben a nemzeti bíróság nem köteles a nyújtott támogatás visszatéríttetésének elrendelésére (lásd a fenti 40. és 41. pontot), amire főszabály szerint csak bírósági peres eljárás alkalmával kerülhet sor, amelynek a kimenetele jellemzően bizonytalan (lásd a fenti 43. pontot).
- 56 E tekintetben a Bizottsághoz hasonlóan emlékeztetni kell arra, hogy a nemzeti bíróságok, illetve a Bizottság és az uniós bíróságok közötti lojális együttműködés elvének alkalmazása keretében a nemzeti bíróság csak arra köteles, hogy az uniós jogból eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében megtegye a megfelelő általános vagy különös intézkedéseket, és tartózkodjon a Szerződés céljainak elérését veszélyeztető intézkedések elfogadásától, és különösen attól, hogy olyan határozatot hozzon, amely ellentétes a Bizottság – akár ideiglenes – határozatával (a fenti 37. pontban hivatkozott Deutsche Lufthansa ügyben hozott ítélet 41. pontja).

- 57 Következésképpen a fenti 37. pontban hivatkozott Deutsche Lufthansa ügyben hozott ítélet értelmezése nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az olyan intézkedéssel szembeni hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat, amelynek a végrehajtása már nincs folyamatban, közvetlen, határozott és köllőképpen kötelező hatállyal bír a címzett tagállammal szemben.
- 58 Harmadszor a felperes a tárgyaláson azt állította, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást lezáró határozat megsemmisítése iránti kereset benyújtásának vagy a megtámadott határozat jogellenességére kifogás útján történő hivatkozásnak az egyedüli lehetősége nem biztosít számára kellő jogvédelmet.
- 59 A felperes érvelése úgy tekinthető, mint amely azt jelenti, hogy a végső határozat jogszerűsége vitatásának vagy a megtámadott határozat jogellenességére kifogás útján történő hivatkozás lehetősége nem elegendő ahhoz, hogy számára hatékony bírói jogvédelmet biztosítsanak, mivel lehetséges, hogy az említett végső határozat elfogadását megelőzően kifizetett támogatások visszatéríttetése iránti esetleges eljárásokkal is szembe kell néznie. Márpedig olyan helyzetben, mint amelyről a jelen ügyben szó van, a felperes bírói jogvédelmét a Szerződésre tekintettel a kifizetett jogellenes támogatás visszatéríttetése tárgyában folyamatban lévő jogvitában eljáró nemzeti bíróság azon lehetősége biztosítja, hogy az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszen a Bíróság elé a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat érvényességének értékelése tárgyában, mivel a jogorvoslati lehetőségből csak azon személyek vannak kizárva, akik az ilyen határozattal szemben az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránti keresetet nyújthatnak be (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-188/92. sz. TWD Textilwerke Deggendorf ügyben 1994. március 9-én hozott ítéletének [EBHT 1994., I-833. o.] 26. pontját).
- 60 Negyedszer a felperes állítása szerint a megtámadott határozatból kitűnik, hogy a Bizottság megállapította, hogy a módosított 2005. évi szerződés és a 2010. évi szerződés jogellenes állami támogatásnak minősül, anélkül hogy – különösen a határozat rendelkező részéből – kitetszenének a Bizottság arra vonatkozó kételyei, hogy állami támogatásról van-e szó, mivel a feltételezett támogatási intézkedést nem minősítette „esetleges” vagy „gyanított” állami támogatásnak.
- 61 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatból bőven kitűnik, hogy a Bizottság a feltételezett támogatási intézkedés jogellenessége tekintetében ideiglenes jelleggel, a 659/1999 rendelet 6. cikke (1) bekezdése rendelkezéseinek megfelelő előzetes értékelést követően tett megállapításokat. Ily módon a megtámadott határozat (61) preambulumbekkezdésében a Bizottság kimondta, hogy „a [Románia] és [a felperes] által eddig előadott információk és érvek vizsgálatát követően azt az előzetes véleményt bocsát[ott]a ki, hogy a [feltételezett támogatási intézkedés] az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatást valósít[ott] meg”, és hogy kételkedik annak a Szerződéssel való összeegyeztethetőségében. A megtámadott határozat (62) preambulumbekkezdésében a Bizottság említette az állami támogatás fennállására utaló jeleket és az ilyen feltételezett támogatási intézkedésnek a belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kételyeket. A megtámadott határozat e részeit elolvasva csak az állítható, hogy a Bizottság elvégezte a feltételezett támogatási intézkedés állami támogatás jellegének végleges értékelését. A megtámadott határozat (152) preambulumbekkezdését illetően a Bizottság előzetesen megállapította, hogy a 2005. évi módosított szerződés és a 2010. évi szerződés olyan jogellenes állami támogatásnak minősül, amely látszólag a belső piaccal való összeegyeztethetőség egyik feltételét sem teljesíti.
- 62 Ötödször a felperes úgy véli, hogy a megtámadott határozat, mivel a szolgáltatóval kötött szerződésekre vonatkozik, jelentős bizonytalanságot teremt az üzleti körökben, valamint a bankokkal, az ügyfelekkel és a versenytársaival fennálló kapcsolataiban, különösen a szolgáltató azon esetleges követelését illetően, hogy a múltbeli szolgáltatások címén további összegeket fizessen a részére.
- 63 A Bizottsághoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy a kereskedelmi bizonytalanság és a támogatási intézkedés kedvezményezettje – mint a jelen ügy felperese – helyzetének a többi gazdasági szereplő általi észlelése nem tekinthető kötelező joghatásnak, mivel csupán egyszerű ténybeli következményekről van szó, nem pedig olyan joghatásokról, amelyeknek a kiváltására a hivatalos

vizsgálati eljárást megindító határozat irányul (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Bíróság fenti 23. pontban hivatkozott IBM kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 19. pontját, C-301/03. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2005. december 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2005., I-10217. o.] 30. pontját és a Törvényszék T-258/06. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2010. május 20-án hozott ítéletének [EBHT 2010., II-2027. o.] 151. pontját). Az uniós bíróság kétségtelenül figyelembe vette azt a körülményt, hogy az üzleti környezet a jogellenes támogatási intézkedés kedvezményezettjével fennálló kapcsolatai során figyelembe veszi az utóbbi meggyengült jogi és pénzügyi helyzetét (a fenti 27. pontban hivatkozott Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 59. pontja; a fenti 27. pontban hivatkozott Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 34. pontja, és a fenti 27. pontban hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 36. pontja). Mindazonáltal e megállapítások folytán egyértelmű, hogy az uniós bíróság csak rávilágított azon kötelező joghatások ténybeli következményeire, amelyekre tekintettel ítéleteiben úgy ítélte, hogy az olyan intézkedésekkel szembeni hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatok, amelyeknek a végrehajtása még folyamatban van, megtámadható jogi aktusoknak minősülnek.

- 64 Ebből következően a felperes érve nem lehet hatással a megtámadott határozat megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusként való minősítésére.
- 65 Hatodszor a felperes olyan körülményt említ, amelynek a betudja a megtámadott határozat meghozatalát, miszerint a V. társaság, amelyhez kapcsolatok fűzik, felfüggesztette egy kogenerációs gázermű Romániában történő építésére irányuló projektjét, mivel a bankok nem voltak hajlandók annak finanszírozására.
- 66 E körülmény nem tekinthető a megtámadott határozat kötelező joghatásának, mivel legfeljebb e határozat lehetséges ténybeli következményéről van szó (lásd a fenti 63. pontot). Mindenesetre meg kell állapítani, hogy a felperes egyáltalán nem szolgáltatott bizonyítékot állításai alátámasztására, mivel az ügyiratok között egyáltalán nem szerepel olyan dokumentum, amely bizonyítja a V. társaság arra irányuló eredeti szándékát, hogy a szóban forgó projektbe kíván kezdeni, hogy fel kívánja függeszteni e projektet, valamint az említett feltételezett döntés és a finanszírozás bankok általi, a megtámadott határozat miatt történő megtagadása között összefüggést.
- 67 A fentiek összességéből következik, hogy a megtámadott határozat nem minősül az EUMSZ 263. cikke értelmében vett megtámadható jogi aktusnak, és ezért a kereset elfogadhatatlan, anélkül hogy a felperes által kért pervezető intézkedésnek helyt kellene adni.

A költségekről

- 68 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A jelen ügyben, mivel a felperes peresztes lett, kötelezni kell a saját és a Bizottság költségeinek a viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**
- 2) A Törvényszék az Alro SA-t kötelezi a költségek viselésére.**

Dittrich

Szwarcz

Tomljenović

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. október 16-i nyilvános ülésen.

Aláírások